

Schuitemaker Potveer:

Ik moet water om mij heen hebben

31-12-1966

VROEGER waren er twee scheepshellingen in Warmenhuizen, nu nog maar één — die van de 70-jarige schuitemaker N. Potveer, vrijgezel en man die het werken niet kan laten. Hij heeft zijn bedrijf in de hoek van de Krankhoorn, een doodlopend straatje en, natuurlijk, pal aan het water. De helling is oud, wel een 150, 160 jaar.

Buiten een machtige lier waarmee de vletten en pramen zonder moeite uit het water worden getrokken en een simpele bok waarmee ze worden opgehesen als de schuitemaker ze van alle kanten moet kunnen benaderen.

Binnen, in de oude, weldoortimmerde werkplaats waar het naar pek en teer ruikt als blikvanger een met wit krijt geschreven wijsheid: Alcohol is uw vijand. Hebt uw vijand lief. „Dat hebben de jongens gedaan“, zegt de vriendelijke, wat moeilijk sprekende ambachtsman. „Ze spelen hier graag“.

Maar praten wil hij wel. Vader Potveer was hier ook al schuitemaker. „Hij was 64 toen hij overleed. Hij heeft zich doodgewerkt want hij had een luie knecht. Dan ging hij zelf maar weer de blokken eikehout zagen. Zo kreeg hij het te pakken“.

Hoeveel schuiten zijn hier wel gebouwd? Honderden mochten er het zijn geweest, houten en ijzeren. Nu is het een beetje de dood in de pot: de Warmenhuizers hebben straks geen schuiten meer nodig. Nieuwe kopen doen ze niet en repareren stellen ze ook zo lang mogelijk uit. Bertus Potveer heeft nieuwe klanten gekregen in de buurt van Uitgeest. Pramen om de koeien van en naar de door water omgeven weilanden te brengen. Tot straks, volgend jaar, de sloten vestelijk van het dorp droogvallen, kunnen ze nog via de sluis bij Schoorl-dam varend naar de plaats van bestemming komen.

Als de sloten droogvallen. De be-

BERTUS POTVEER

... nu pramen voor Uitgeest ...

(Foto's Niestedt)

zal hem pijn doen, veel pijn. „Ik moet water om me heen hebben“, zegt hij en het klinkt bijna als een belijdenis. „Ik houd van het water...“.